

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Rîșcani din 30 septembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 februarie 2014, declarat de avocatul Alexandru Bulat în numele inculpatului

Zamurdac Fiodor Ilie, născut la 29 iulie 1959 în or. Costești, r-nul Rîșcani, locuitor al or. Rîșcani, str. N. M. Spătaru, 66, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

Termenul de examinare a cauzei
în instanța de fond: 15 martie 2012 – 30 septembrie 2013,
în instanța de apel: 21 octombrie 2013 – 13 februarie 2014,
în instanța de recurs: 01 aprilie – 11 iunie 2014;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Rîșcani din 30 septembrie 2013, inculpatul Zamurdac Fiodor a fost condamnat în baza art. 179 alin. (2) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, adică 10.000 lei.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate Petru Prozorovschi prejudiciul moral de 7500 lei și cheltuielile de asistență juridică de 1000 lei.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 22 septembrie 2011, aproximativ la ora 16.00, inculpatul Zamurdac Fiodor, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționînd în scopul pătrunderii în domiciliul N. Zamurdac, amplasat în or. Rîșcani, str. P. Rareș 30, sub pretextul de a lua niște documente, nereacționînd la cerințele locatarilor casei P. Prozorovschi și L. Prozorovschi de a părăsi gospodăria, a intrat în curtea gospodăriei, iar mai apoi prin forțarea ușii de la intrare a pătruns în casa nominalizată, unde ilegal, contra voinței stăpînitorilor a rămas timp de aproximativ 10 minute, numindu-i cu cuvinte necenzurate și aplicîndu-i lui P. Prozorovschi lovituri cu pumnii pe diferite părți ale corpului, cauzîndu-i vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată sub formă de traumă, cranio-cerebrală închisă cu comoție cerebrală, hemoragie pe sclera

ochiului stîng și echimoză, excoriație și hematome pe diferite regiuni ale corpului.

Instanța a reținut că, inculpatul a fost anunțat în căutare, dar prin cererea din 18.07.2013 expediată în adresa judecătorei, a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, declarînd, că pe cauza dată a dat anterior explicații pe care le susține integral și nimic suplimentar nu are de adăugat.

În conformitate cu prevederile art. 321 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, cauza a fost judecată în lipsa inculpatului.

Partea vătămată Petru Prozorovski a declarat instanței că la 22.09.2011 nimeni nu i-a permis inculpatului să intre la ei în ogradă. Inculpatul a deschis zăvorul de la poartă și a intrat în ogradă, strigînd. Nu a dorit să se certe cu inculpatul și a urcat la etajul doi al casei, închizînd ușa după el, dar nu a reușit să o închidă bine că inculpatul l-a lovit cu mîna dreaptă în față, dar înainte de a fi aplicată lovitura el l-a numit și cu cuvinte necenzurate. În acel timp în casă a intrat soția sa și a început să strige la inculpat ca să iasă afară, apoi tot ea a telefonat la poliție. În timpul conflictului atît el, cît și soția i-au spus inculpatului să iasă afară. Peste puțin timp inculpatul a sărit la bătaie, l-a lovit, înjurat și amenințat chiar în prezența colaboratorilor de poliție. După maltratarea dată, s-a tratat la spital, a procurat medicamente. Nu dorește să se împace cu inculpatul și a solicitat ca acesta să fie pedepsit conform legii. Inculpatul a pătruns fără acordul membrilor familiei lui în ogradă, apoi în casa lor și anume el i-a provocat leziunile corporale în momentul pătrunderii în casă.

Afirmații identice a depus instanței și martora L. Prozorovski.

Instanța nu are temei de a pune la îndoială veridicitatea acestor declarații.

Conform raportului de examinare medico-legală nr. 348 din 22.09.2011 se confirmă, că lui P. Prozorovski i-a fost cauzată o traumă cranio-cerebrală închisă cu comoție cerebrală, hemoragie pe sclera ochiului stîng și de asemenea echimoză, excoriație și hematoame pe diferite regiuni ale corpului, care au apărut în urma acțiunii unor corpuri dure-contodente, probabil în timpul și circumstanțele indicate și după caracterul lor corespund categoriei vătămări corporale ușoare, provocînd dereglarea sănătății de scurtă durată.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, ca violarea de domiciliu, adică pătrunderea și rămînerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțămîntul acesteia și refuzul de a le părăsi la cererea ei, săvîrșită cu aplicarea violenței.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de cerințele art. 61, 75 și 80 Cod penal, ca inculpatul este caracterizat pozitiv, nu are antecedente penale.

3. Avocatul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie încetat procesul penal în privința inculpatului.

Apelantul a invocat că prin probele administrate s-a stabilit cu certitudine că inculpatul a considerat domiciliul din str. P. Rareș 30, or. Rîșcani ca fiind proprietatea sa și că a intrat în propriul domiciliu.

Martorii și părțile vătămate au confirmat faptul că inculpatul a înaintat în Judecătoria Rîșcani o cerere, prin care a solicitat anularea actelor de dispoziție emise de autoritatea publică locală în privința casei de locuit din str. P. Rareș 30, or. Rîșcani, cît și recunoașterea dreptului de proprietate.

Prin urmare inculpatului nu i se poate incrimina violarea propriului domiciliu, chiar dacă dreptul său de proprietate la momentul actual este necesar de a fi consfințit printr-o hotărîre judecătorească.

Mai cu seamă, acțiunile inculpatului urmau a fi încadrate în baza art. 335 Cod Contravențional - samavolnicia, deoarece acesta și-a exercitat arbitrar un drept de proprietate efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii presupuse de legislație.

Cît privește vătămările corporale ușoare existente la partea vătămată acestea urmează a fi încadrate în baza art. 78 Cod contravențional.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 februarie 2014, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, apreciind la justa valoare probele administrate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, și just a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal.

Întemeiat au fost reținute ca probe ce demonstrează vinovăția inculpatului declarațiile părții vătămate P. Prozorovschi, ale martorilor I. Prozorovscaia, N. Zamurdac, cît și probele scrise.

Probele anexate la dosar, coraborează între ele și careva divergențe între declarațiile părții vătămate P. Prozorovschi, martorilor acuzării I. Prozorovscaia, N. Zamurdac și materialele cauzei, care ar trezi dubii nu au fost reținute.

Atît partea vătămată P. Prozorovschi cît și martora I. Prozorovscaia au menționat, că i-au cerut inculpatului să nu intre la ei în domiciliu, iar mai apoi ca să iasă de la ei din domiciliu, însă ultimul a refuzat, astfel fiind realizată latura subiectivă a infracțiunii incriminate.

Afirmația apelantului, că casa de pe str. P. Rareș, este domiciliul inculpatului, deoarece este proprietatea ultimului și, deci, a pătruns în domiciliul său nu corespunde probelor scrise, și anume:

- informația din Registrul Cadastral a Bunului Imobil, potrivit căreia 1/2 cotă parte din casa de pe str. P. Rareș, 30 e înregistrată cu drept de proprietate privată după Nina Zamurdac, care este soacra părții vătămate, iar a doua parte din casă aparține fratelui Iurii Zamurdac;

- extrasul din Registru de Stat al Populației pe numele lui Zamurdac F., potrivit căruia inculpatul are viza de domiciliu pe adresa or. Rîșcani, str. N. M. Spătaru, 66;

- certificatul-caracteristică pe numele lui Zamurdac F., eliberat de primarul or. Rîșcani, potrivit căruia inculpatul are domiciliu pe str. N. M. Spătaru.

Faptul, că inculpatul a înaintat în instanța de judecată acțiune civilă, prin care solicită anularea actelor de dispoziție, emise de autoritatea publică locală în privința casei de locuit din str. P. Rareș, 30, or. Rîșcani, cît și recunoașterea dreptului de proprietate, nu-i oferă ultimului dreptul de a pătrunde în domiciliul cu pricina fără acordul și consimțămîntul familiei Prozorovschi, care la moment sunt cei ce au dreptul legitim de deținători de fapt al domiciliului de pe str. P. Rareș, 30, or. Rîșcani.

Cele reținute în sarcina inculpatului se confirmă și prin probele scrise pe cauză, ca procesul-verbal de cercetare la fața locului cu fotografiile atașate, raportul de examinare medico-legală nr. 348 din 28.09.2011.

Reieșind din probele prezentate de acuzare și administrate de instanța de fond, în speță a fost demonstrată prezența elementelor constitutive ale infracțiunii de violare de domiciliu.

La aplicarea pedepsei instanța de fond corect a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, numindu-i inculpatului o pedeapsă adecvată persoanei lui, caracterului și gradului de pericol social al celor săvîrșite, ținînd cont de toate circumstanțele, ce-i agravează sau îi atenuază răspunderea.

Față de gravitatea faptei comise și criteriile generale, prevăzute de art. 75 Cod penal, pedeapsa a fost bine individualizată, instanța de fond, ajungând la concluzia că pedeapsa sub formă de amendă pentru fapta comisă este în măsură să-și atingă scopul sancționator, enunțat în art. 61 Cod penal, avînd de asemenea și acel caracter de exemplaritate, care să preîntîmpine săvârșirea de fapte similare.

5. Avocatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea sentinței și deciziei menționate, cu dispunerea încetării procesului penal în privința inculpatului.

Recurentul a invocat că probele administrate în cauza penală stabilesc cu certitudine că inculpatul considera domiciliul din str. P. Rareș 30, or. Rîșcani ca fiind proprietatea sa și a intrat în propriul domiciliu.

Casa din str. P. Rareș 30, or. Rîșcani, este proprietate privată a inculpatului, ce se confirmă prin declarațiile lui I. Zamurdac, P. Prozorovski și L. Prozorovski.

De asemenea toți martorii și părțile vătămate au confirmat faptul că inculpatul a înaintat în instanța de judecată acțiunea civilă aflată pe rol în Judecătoria or. Rîșcani, prin care inculpatul solicită anularea actelor de dispoziție emise de autoritatea publică locală în privința casei de locuit din str. P. Rareș 30, or. Rîșcani, cît și recunoașterea dreptului de proprietate.

Prin urmare inculpatului nu i se poate incrimina violarea propriului domiciliu, chiar dacă dreptul său de proprietate la momentul actual este necesar de a fi consfințit printr-o hotărîre judecătorească.

Mai cu seamă acțiunile inculpatului urmau a fi încadrate în baza art. 335 Cod Contravențional - samavolnicia, deoarece acesta și-a exercitat arbitrar un drept de proprietate efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii presupuse de legislație.

La fel, prin probele gestionate în instanța de judecată cu ușurință poate fi stabilită intenția inculpatului să-și realizeze dreptul de proprietate privată asupra propriului domiciliu, intenția care exclude în mod absolut latura subiectivă a infracțiunii imputate ultimului.

Cît privește vătămarile corporale ușoare existente la partea vătămată acestea urmează a fi încadrate în baza art. 78 Cod Contravențional.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală – faptei i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, ținînd seama de opinia părților expusă în referință, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul cînd faptei i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursul ordinar (*pct. 5 din decizie*), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concret definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2 și 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de fond și apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale ultimului în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de

procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, cum ar fi declarațiile părții vătămate P. Prozorovschi, ale martorilor I. Prozorovscaia, N. Zamurdac, probele scrise - raportul de examinare medico-legală nr. 348 din 22.09.2011, informația din Registrul Cadastral a Bunului Imobil, potrivit căreia 1/2 cotă parte din casa de pe str. P. Rareș, 30 e înregistrată cu drept de proprietate privată după Nina Zamurdac, iar a doua parte din casă aparține fratelui Iurii Zamurdac, extrasul din Registrul de Stat al Populației pe numele lui Zamurdac F., potrivit căruia inculpatul are viza de domiciliu pe adresa or. Rîșcani, str. N. M. Spătaru, certificatul-caracteristică pe numele lui Zamurdac F., eliberat de primarul or. Rîșcani, potrivit căruia inculpatul are domiciliu pe str. N. M. Spătaru, procesul-verbal de cercetare la fața locului cu fotografiile atașate, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

La stabilirea pedepsei inculpaților, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Pe lângă aceasta, afirmația recurentului că casa din str. P. Rareș 30, or. Rîșcani, ar fi proprietate privată a inculpatului nu este probată prin acte prevăzute de legislația civilă în aspectul vizat.

Prin urmare, inculpatul era conștient de faptul că comite anume acțiuni regăsite în dispoziția art. 179 alin. (2) Cod penal, ca violarea de domiciliu, adică pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a le părăsi la cererea ei, săvârșită cu aplicarea violenței.

Împrejurările enunțate contrazic în mod clar și concludent afirmațiile recurentului că inculpatul ar fi săvârșit o samavolnicie contravențională, prevăzută la art. 335 Cod Contravențional.

Mai mult, recursul dat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei și probele administrate.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor judecătorești privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie teme de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, este lipsită de orice suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că faptei săvârșite de inculpat i s-a dat o încadrare juridică corectă și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Alexandru Bulat împotriva sentinței Judecătorei Rîșcani din 30 septembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 februarie 2014, în privința inculpatului Zamurdac Fiodor Ilie, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 02 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan